

ת"פ 12464/10/13 - שקד צוברי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12464-10-13 מדינת ישראל נ' צוברי ואח'

בפני כב' השופטת יעל פרדלסקי
מבקש שקד צוברי
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה בעניין "אין להשיב לאשמה"

1. בפניי בקשה/טענה לפיה אין על המבקש להשיב לאשמה בגין ביצוע עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), עבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 273 לחוק, ועבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק.
2. ב"כ המשיבה בתגובתה לטענת המבקש הסכימה שאין על המבקש להשיב לאשמה בגין ביצוע עבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 273 לחוק, וטענה כי ביחס לעבירות הנוספות המיוחסות למבקש בכתב האישום המתוקן, על המבקש להשיב לאשמה.

3. דין והכרעה:

- א. כנגד המבקש ואחר הוגש כתב אישום המייחס למבקש, כי ביום 25.1.13 במתחם המועדונים בנמל תל אביב, משהוצא המשיב ממועדון ה"צ'ין צ'ין", צעק: "אני אדקור אותו". משניגש השוטר יניב פיל (להלן: "השוטר יניב") ואחז בידו, הדף המבקש את ידו של השוטר יניב ואיים עליו בפגיעה שלא כדין באומרו: "אני אדקור גם אותך". משביקש השוטר יניב ת.ז. מהמבקש, הדף אותו המבקש בשנית ודחף את ידו. משהודיע השוטר יניב למבקש על מעצרו, הדף אותו המבקש בשלישית ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו: "חכה, תכף יבואו לפה אנשים, יהיה פה דקירות". בהמשך, משהבחין המבקש במעצרו של האחר, דחף המבקש את השוטר יניב וניסה להגיע לאחר. משנעצר המבקש, איים על השוטר יניב ועל השוטרים האחרים בפגיעה שלא כדין בגופם באומרו: "אני אדקור אותך ואותו, בן זונה, חכה תראה, תכף יבואו לפה אנשים". עוד נטען בכתב האישום, כי במהלך הנסיעה בניידת קילל המבקש את השוטרים בעודו צועק ובוטט בדפנות הניידת.
- ב. הוראת סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 קובעת, כי לאחר סיום פרשת התביעה, יזכה ביהמ"ש את הנאשם אם לא הוכחה אשמתו אף לכאורה. היינו, אם אין די בראיות שהוגשו לביהמ"ש כדי לבסס הרשעה "אפילו יינתן בהן מלוא האמון ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי" (ראו: י' קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני, הוצאת דיונון, תשנ"ג, בעמ' 646).

בפסיקה נקבע, כי די בקיומן של ראיות "דלות" להוכחת יסודות העבירה המיוחסות לנאשם כדי לחייב נאשם להשיב לאשמה. מדובר בראיות שהינן ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה. ראיות בסיסיות לעניין זה, אין

משמעותן כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא ראיות במידה היוצרת את אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות, להבדיל מנטל השכנוע, מן התביעה לנאשם. ראה לענין זה ע"פ 141/84 **טובול נ' מ"י**, פ"ד לט (3) 606, 600.

עוד נקבע בפסיקה, כי "... קביעה כי על הנאשם להשיב לאשמה, פירושה כי על חזקת החפות שלו ישנה לפחות עננה שהנאשם צריך לסייע בפיזור... השאלה שבפנינו היא, אם אכן הראיות עצמן משקפות מצב ברור וחד משמעי, שמצביע על כך 'שאינן פה כלום' (כדברי הסניגורים), או שמא כטענת התביעה 'הסיפור' שמספרות הראיות- מחייב לפחות שמיעת גרסתו של המשיב כדי להסיר את העננה..." (ע"פ 70643/01 **מדינת ישראל נ' אביגדור קהלני**, תק-מח (3)2001, 2106, עמוד 2108, דברי כבוד הש' ברלינר).

ג. השוטר גיא תורג'מן העיד, כי המבקש התווכח עם אחד השוטרים והתנגד שיאזקו אותו, ולכן העד ניגש ועזר לשוטר (עמוד 20 לפרוטוקול, שורות 8-11). עוד העיד, כי המבקש קילל וצעק, "... בזמן שחיכינו לניידת... הם המשיכו לקלל ולצעוק ועוד פעם, חוזר על עצמו, 'אתם לא יודעים מי אנחנו, אתם לא יודעים עם מי התעסקתם, יא בני זונות, אנחנו נזיין אתכם', קללות חוזרות ונשנות..." (שם, שורות 22-24).

בנוסף הוגשה הודעת המבקש באזהרה (ת/1) בה השיב, כי לאחר שנעצר זז ושבניידת המשטרה נתן מכה עם הרגל בדופן של הרכב, וזה היה מתסכול.

לאור עדות גיא תורג'מן והודעת המבקש (ת/1) אני קובעת, כי הובאו בפניי ראיות בסיסיות המעבירות את נטל הבאת הראיות, להבדיל מנטל השכנוע, מן המשיבה למבקש, למעט בעבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו.

לפיכך על המבקש להשיב לאשמה ביחס לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, למעט בעבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 273 לחוק.

מזכירות תשלח החלטה בפקס לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ה, 20 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.